

[Grethe Philip.]

børnene på børnehjem, inden sagen nåede frem til afsigelse af landsretsdom.

Jeg finder, at denne domspraksis hviler på et aldeles forældet forsørgerbegreb, og jeg beder justitsministeren gøre sit til, at spørgsmålet tages op til særskilt drøftelse med henblik på en snarlig ændring af domspraksis.

Justitsministeren (Thestrup): Det er rigtigt, at vi for ganske nylig behandlede et spørgsmål fra hr. Tastesen om den domspraksis, der var gældende med hensyn til værdien af den hjemmearbejdende husmoders økonomiske indsats i de tilfælde, hvor der blev tilkendt erstatning for tab af forsøger. Jeg svarede dengang, at dette spørgsmål måtte indgå i det af det ærede medlem netop nævnte udvalgs overvejelser, og at jeg ville drage omsorg for, at udvalgets opmærksomhed blev henledt på dette problem.

Spørgsmålet om erstatning for tab af hustru, herunder hustru med erhvervsarbejde, har ofte givet anledning til diskussion, og som anført af det ærede medlem er de erstatninger, der efter praksis ydes til en enkemand, hvis hustru er ramt af en ulykke, beskedne. Spørgsmålet må imidlertid nu i sin helhed behandles af udvalget, og jeg kan love det ærede medlem, at jeg skal gøre udvalget opmærksom også på det af det ærede medlem rejste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Svend Haugaard* til justitsministeren:

„Hvad vil ministeren foretage sig over for politiets efterretningstjeneste i anledning af den påståede politiske udspionering af eleverne på Gjedved seminarium?“

Svend Haugaard: Gang på gang dukker der nye sager frem, som beviser misbrug af efterretningstjenesten. Den ny sag fra Gjedved seminarium har i sin diletantiske udførelse et tragikomisk skær over sig, ellers havde vi jo heller ikke fået noget at vide om den, men den er ellers alvorlig nok og af en lidt anden art end dem, man hidtil har set.

Vi regner normalt med, at politiets efter-

retningstjeneste benytter trænede politifolk, som dog må formodes at have i det mindste nogen træning i at skelne væsentligt fra uvæsentligt, men her ser man, at man først søger en lokal kontaktperson eller spionagent, om man vil, en skræddermester, der har lidt kendskab til eleverne, og derfor kan man finde frem til én, som principielt er tilhænger af efterretningstjeneste, men som dog altså alligevel ikke vil påtage sig at være spion imod sine kammerater, hvilket i øvrigt tjener ham til ære. Men hvis han nu havde sagt ja, havde vi intet hørt om sagen, og så var han anbragt og kunne tage fat på at angive sine politiske modstandere blandt sine kammerater; eventuelt personligt uvenskab må for den, der har karakter til at påtage sig slige handlinger, forventes at komme til at farve angivelsen, måske kunne han tilmed få penge for det, betalt af skatteyderne.

Nu blev dette for Gjedveds vedkommende stoppet i opløbet, men hvor mange steder fungerer det efter hensigten, altså efter efterretningstjenestens hensigt? Har man prøvet noget lignende på landets øvrige seminarier og uddannelsessteder for voksne? I Holbæk mener man f. eks. på seminariet at have konstateret, at man også dér havde en efterretningstjeneste. Og hvordan på arbejdspladser og andre steder, hvor større grupper af voksne samles? Sidder der hvert sted én og lytter, noterer og angiver? Det forekommer mig, at det, vi her har set, er efterretningstjenestens hidtil groveste anslag mod de demokratiske frihedsrettigheder. Det ser ud til, at det hemmelige politi betragter sig som en stat i staten, der gør lige akkurat, hvad det har lyst til, uanset justitsminister og kontroludvalg.

Nu ved jeg godt, at man har fundet ud af, at et for 8 måneder siden bortgået solur kan få skylden for besøget, men det står dog tilsyneladende fast, at kriminalassistenten indledte med at udspørge om venstre-ekstremister, som det vistnok hedder. Og hvordan skulle i øvrigt skræddermesteren indpasses i et så tilforladeligt solursbillede? Der er derfor grund til at fastholde spørgsmålet til justitsministeren om, hvad han har i sinde at foretage sig over for efterretningstjenestens optræden i denne sag, og om, hvordan han i øvrigt stiller sig til besøget på at hverve angivere.